

UITGEKAMD

JAARGANG 8, NR 1 • JANUARI 2007 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)

UITGAVE VAN GEMEENSCHAPSCENTRUM DE KAM EN VZW 'DE RAND'

afgiftekantoor wezenbeek-oppen

2-5
Nieuwe gezichten in
de gemeenteraad

8-9
Schaatskampioene
Joan Haanappel

11
't Arsenal met Garage
in GC de Kam

14-15
10 jaar vzw 'de Rand'

Nieuwe gezichten in de gemeenteraad

Een gesprek met schepen Frédéric Petit (UF) en gemeenteraadslid Frank Vandendael (OPEN)

Achttien zetels voor Union, vijf voor OPEN en een volledig Franstalig schepencollege. Dat is in een notendop het nieuwe gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem. Veel verschil met de vorige coalitie is er niet. Of toch? Hier en daar duiken enkele nieuwe gezichten op. Frédéric Petit (Union) werkte zich 'in the picture' als voorzitter van bewoners-groep AWACSS, die zich afzet tegen vliegtuiglawaai. Petit zetelt voortaan als schepen van onder meer stedenbouw, milieu en financiën. Frank Vandendael verdiende zijn sporen als voorzitter van Jeugdhuis Merlijn. Hij zetelt voortaan als gemeenteraadslid voor Open. We legden hen allebei vier vragen voor.

Frank Vandendael, Nederlandstalig, woont in een bescheiden rijhuis aan de Mechelsesteenweg. Een levendig huis, met twee ravottende kinderen. Frédéric Petit, Franstalig, woont in een nette villa aan de Bergenblokstraat, met een uitzicht op de kerktoren in de verte. Dit zijn twee werelden, zoveel is duidelijk, maar toch willen ze allebei dezelfde gemeente verbeteren.

- Waarom zijn jullie in de gemeentepolitiek gestapt?

Frank Vandendael: "Dat is gegroeid. Ik liep in de jaren tachtig school in het Don Bosco-instituut in Sint-Pieters-Woluwe. Die school was toen net gesplitst in een Franstalige en een Nederlandstalige

afdeling. De onderlinge spanningen daar hebben mijn Vlaamsgezindheid aangewakkerd. Ik ben afkomstig van Tervuren, maar woon sinds mijn negende in Wezembeek-Oppem. Vroeger was er hier een markt, een kermis en een bruisend cultureel leven. Dat is met de jaren verminderd. Bovendien stoort het me enorm dat sommige Franstaligen het nog altijd vertikken enige moeite te doen. Ze aanzien de Vlamingen nog steeds als 'boerekes'. Ik ben actief in de Vlaamse Volksbeweging en heb me in Wezembeek-Oppem steeds ingezet in de jeugdraad en het jeugdhuis. In 1997-1998 vroeg de lijst DWO me of ik geen interesse had om me politiek in te zetten. Zo ben ik erin gerold. Ik was kandidaat

voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2000, maar werd niet verkozen. Deze keer wel."

Frédéric Petit: "Sinds drie jaar werk ik samen met een groep mensen (AWACSS, nvdr.) om het vliegtuiglawaai boven ons dorp terug te dringen. We doen dat vooral door rechtszaken aan te spannen. Die rechtszaken kosten geld. Omdat het gemeentebestuur niet zelf rechtstreeks gerechtelijke stappen kan ondernemen, krijgen wij financiële steun van de gemeente. Het leek ons dan ook gepast om de lijst van de burgemeester te ondersteunen om zo rechtstreeks onze boodschap over te brengen op de gemeenteraad. Er is ook een andere reden. Ik woon al meer dan twintig jaar in

Frédéric Petit: "Ik wil mijn ervaring in het bestuursmanagement voor de gemeente aanwenden".

Wezembeek-Oppem. Ik heb zo mijn ideeën over deze gemeente, niet alleen over vliegtuiglawaai. Ik werk al 28 jaar in een internationaal bedrijf en ik wil mijn ervaring in het bestuursmanagement voor de gemeente aanwenden.”

Leefbaar dorp

- Wat willen jullie de volgende zes jaar bereiken via de politiek?

Frédéric Petit: “Het spreidingsplan afschaffen én ervoor zorgen dat de lawaaiërige en verouderde vliegtuigen verdwijnen uit ons luchtruim. We willen een terugkeer naar de toestand van 1999. Ik wil ook de overstromingen stoppen en ons dorp leefbaarder maken door het lawaai van de Brusselse ring te weren met geluidsmuren. Het lawaai is soms niet te harden. Wezembeek-Oppem is een groene gemeente en de mensen zouden buiten moeten kunnen leven. Er moet ook een groter aanbod komen van kleinere, betaalbare bouwgronden. Voeten fietspaden moeten verbeterd worden. En er moet nog veel meer gebeuren om Wezembeek-Oppem een groen, leefbaar dorp te laten blijven.”

Frank Vandendael: “We gaan harde, maar constructieve oppositie voeren. Met mijn achtergrond vind ik vooral jeugd, sport en cultuur belangrijk. Ik wil vanuit de oppositie meer ondersteuning trachten los te krijgen voor het verenigingsleven. Neem nu het wijkfeest op de Varkensmarkt. De organisatoren krijgen heel weinig ondersteuning. De gemeente zou best personeel ter beschikking kunnen stellen om te helpen het podium te bouwen en nadarhaken te zetten. Maar dat gebeurt niet.”

Botsende ideeën

- Bestaat er een wil om samen te werken?

Frank Vandendael: “Er zijn Franstaligen die niet akkoord gaan met de huidige manier van politiek voeren. We hopen die mensen te overhalen om soms ook naar ons te luisteren en onze punten te steunen. Dat zou niet alleen de Vlamingen, maar ook de Franstaligen ten goede komen. Neem nu bijvoorbeeld de bibliotheek. De gemeente krijgt geen subsidies, omdat ze niet voldoet aan de Vlaamse regelgeving. Hetzelfde met het jeugdwerk. Een beter uitgebouwde bibliotheek en meer steun voor de jeugd komt iedereen ten goede. Ik ben voorzitter van Jeugdhuis Merlijn geweest. Dat jeugdhuis bereikt ook anderstalige jongeren, hoor.”

Frédéric Petit: “Geen enkele nieuwe schepen is schepen van die 75 procent Franstalige kiezers. Ze zijn schepen van alle inwoners van Wezembeek-Oppem. Uiteraard wordt het politieke spel van meerderheid en oppositie gespeeld, maar we moeten elkaar respecteren. Als we negatief tegenover elkaar staan, verloopt de samenwerking veel stroever. Mijn deur blijft altijd open voor ieder lid van de oppositie. Men kan altijd leren van andere mensen. Botsende ideeën, daar leer je uit. Ik ben trouwens ook van plan mijn kennis van het Nederlands bij te schaven. Dat is maar normaal als schepen.”

- Hoe ziet u de gemeente evolueren?

Hoe kan dit gestuurd worden?

Frank Vandendael: “De Nederlandstalige inwoners vertrekken hoe langer hoe meer. Als de hogere overheid ooit zou beslissen

dat er een aansluiting bij Brussel moet komen, dan volgt er een totale leegloop van Nederlandstaligen. Ik hoop dat het zover niet komt. We moeten er nu voor zorgen dat Vlamingen hier willen komen wonen. De woonprijzen? Ja, die zijn hoog, maar toch is dat de voornaamste reden niet. Telkens Wezembeek-Oppem in de media aandacht krijgt, is dat negatief. Ofwel is het hier duur, ofwel gaat het over een communautair probleem. De Vlaamse overheid moet meer investeren in de Nederlandstaligen. Vlabinvest is bijvoorbeeld al in 1996 gestart met een woonproject aan de Vosberg. Pas dit jaar kunnen de mensen de woningen betrekken. Dat moet veel sneller gaan. Als we er voor zorgen dat er honderd woningen voor Nederlandstaligen bijkomen, zijn dat misschien 150 extra Nederlandstalige kiezers volgende keer. Dat kan een verschil maken.”

Frédéric Petit: “Ik denk dat Wezembeek-Oppem een aangename, groene gemeente zal blijven. Ik verwacht niet direct een verdere verstedelijking, maar we moeten er over waken dat de wegen niet volledig dichtslibben en het vliegtuiglawaai beperkt blijft. Ik vraag wat geduld aan de inwoners. Zoals het lawaai vandaag is, kan het niet blijven duren. Het is niet aangenaam wonen. Leefbaar? Ach, in Irak is het niet leefbaar. Voor ons is het alleen ‘niet aangenaam’ als je elke zaterdag om de twee-drie minuten een vliegtuig boven je hoofd krijgt.”

Bart Claes

Frank Vandendael: “Ik wil meer gedaan krijgen voor de jeugd en de verenigingen”.

NEEN

BEDANKT

NON

MERCİ

Het vroegere dorpsleven (2)

Van pastoors en parochies (1)

E.H. Vermeulen

Toen E.H. Victor Verlinden in 1938 als pastoor van de Sint-Pietersparochie in Wezembeek aantrad, werd hij geconfronteerd met een sterke aanwezigheid van Franssprekende bewoners in de nieuwe wijk 'Schone Lucht' of de 'Quartier Bel Air'. De vastgoedmaatschappij N.V. Immobilia had er voor de gelovigen onder deze nieuwkomers al een geprefabriceerde kapel opgetrokken, die in 1958 door een nieuwe kerk vervangen zou worden. E.H. Georges Vermeulen, oud-leraar van het Institut Saint-Louis in Brussel en vanaf 1944 als priester in 'Den Bel Air' aan het werk, werd in 1948 officieel als pastoor van de nieuwe Sint-Jozefsparochie aangesteld. Deze nieuwe parochie stond onder het toezicht van de dekenij Bosvoorde, terwijl de Sint-Pietersparochie van pastoor Verlinden deel bleef uitmaken van de dekenij Zaventem. Nadat hij zelf 25 jaar lang het ambt van onderpastoor in Elsene en Etterbeek had uitgeoefend, zal pastoor Verlinden ook wel zijn persoonlijke bedenkingen gehad hebben bij het selectief optreden van zijn nieuwe confrater Vermeulen. Deze eigenzinnige zielenherder, die omwille van zijn vestimentaire uitrusting in de volksmond steevast 'de Floere Vest' werd genoemd, was immers van mening dat zijn pastorale werking alleen tot zijn Franstalige parochianen beperkt bleef. Zijn Nederlandstalige medegelovigen konden zich voor de belangrijkste kerkelijke gebeurtenissen in hun leven, zoals eerste of plechtige communie, huwelijk en begrafenis, maar best tot de pastoor van de Sint-Pieterskerk in Wezembeek wenden. Zelfs E.H. Gabriël Vaganée, oudste zoon van meester Vaganée, het alomtewaardeerd schoolhoofd van de gemeenteschool, moest voor het opdragen van zijn eremis als pas gewijd priester, samen met zijn familie naar de Sint-Pieterskerk van Wezembeek uitwijken. De kerkelijke hiërarchische overheid heeft het dertig jaar lang niet nodig gevonden om ooit ook maar enige sanctie ten aanzien van pastoor Vermeulen te treffen, terwijl ze in latere tijden voor het standpunt van de Vlaamsgezinde pastoor Jos Verstraeten van de Sint-Pietersparochie

weinig begrip en nog minder geduld zou kunnen opbrengen. Na zijn uiterst vruchtbare ambtstermijn werd pastoor Vermeulen in 1974 opgevolgd door E.H. Roger Desmedt, oud-leraar van het Institut Saint-Boniface in Elsene en het Institut Saint-Stanislas in Etterbeek.

E.H. Scholtes

De huidige pastoor van de Sint-Jozefsparochie is E.H. Tommy Scholtes. Tommy Scholtes is een tweetalige jezuïet van Nederlandse afkomst en al twintig jaar actief in de katholieke pers. Tien jaar geleden stond hij mee aan de wieg van de Franstalige Brusselse zender Radio Chrétienne Francophone (RCF) en hij was nieuwsconsulent bij RTL-tv en Bel-RTL, waarmee - naar zijn eigen zeggen - 400.000 Franstalige luisteraars bereikt kunnen worden. Momenteel verdeelt hij zijn kostbare tijd tussen Brussel en Rome, waar hij de discrete kerkelijke raadgever is van de Belgische ambassade bij de Heilige Stoel. Zo heeft een blijkbaar vooraf goed ingelichte paus Benedictus XVI recent gewezen op de mogelijke gevaren van een verdere regionalisering van de Belgische staat en tegelijkertijd een vurig pleidooi gehouden voor het behoud van het Belgisch vorstenhuis. Of zoals het aloude spreekwoord luidt 'Alle wegen leiden naar Rome'.

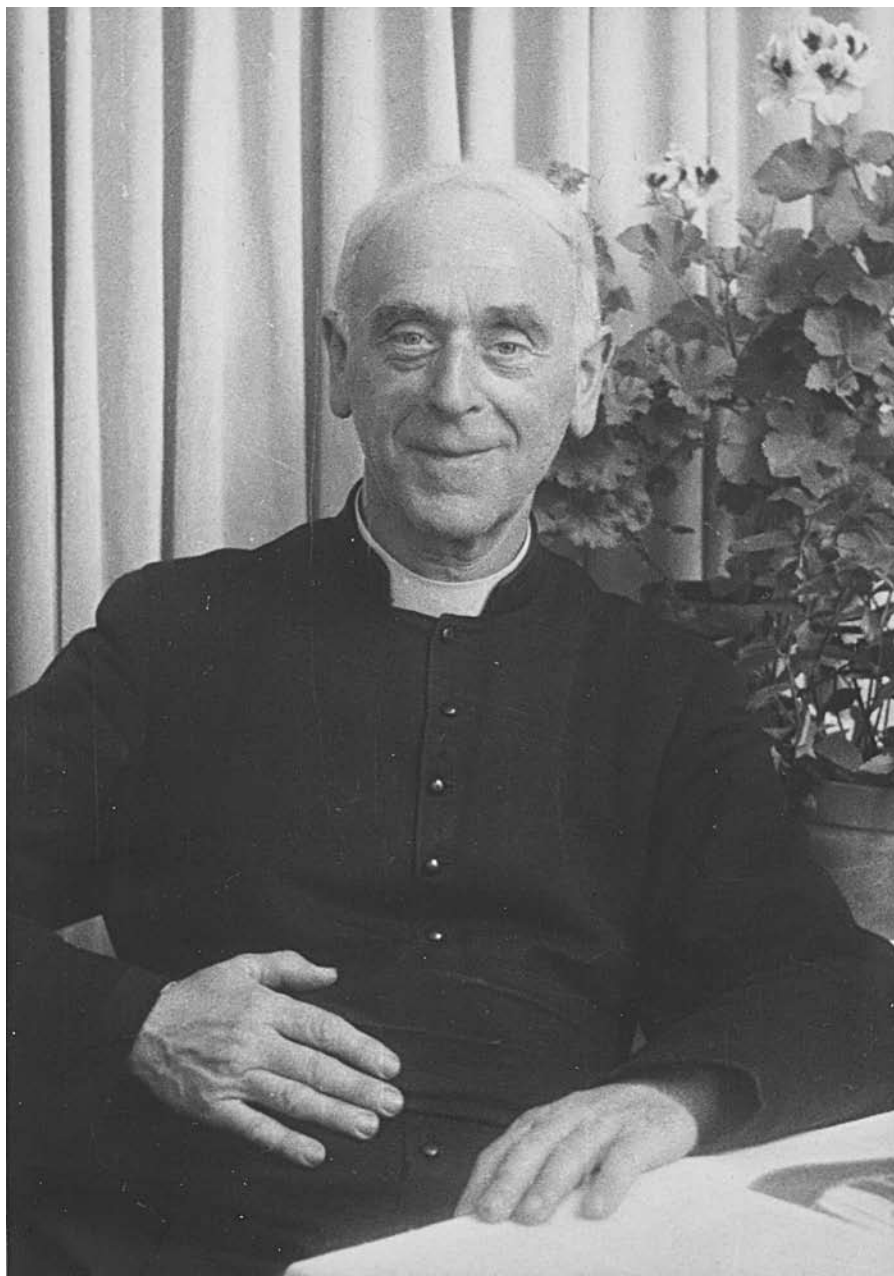
E.H. Verlinden

Pastoor Verlinden had samen met zijn parochianen de doffe ellende van de Duitse bezetting meegemaakt en deelde na de bevrijding dan ook in hun dagelijkse zorg om vast werk en volwaardig voedsel. De minzame en ietwat hardhorige Verlinden woonde samen met zijn zuster in de statige, doch vervallen en thans afgebroken pastorie in de J.B. De Keyzerstraat. Hij was tevens de laatste pastoor van Wezembeek, die zich voor zijn pastorale activiteiten op zijn vrouwenfiets, in zijn lange wapperende soutane en met stevig ingeplante baret op zijn witte haardos, door de Wezembeekse velden en over de Oppemse straten verplaatste. Hierbij was de pastoor steeds tot een zinvol gesprek bereid. Naar zijn eigen zeggen "over alles en nog wat, behalve over het geloof". Achter zijn

doorgaans zalvende preken ging veel levenswijsheid schuil en de immer monkelende pastoor Verlinden liet dan ook niet na om op tijd en stond zijn parochianen met allerlei zinvolle initiatieven te verrassen. Zo ging hij als grote kindervriend meerdere malen persoonlijk Hongaarse en Roemeense oorlogskinderen aan het Noordstation in Brussel afhalen om ze bij de zusters op het Velleken onder te brengen, waar ze van een weldoend herstelverlof konden genieten. Toen pastoor Verlinden de mogelijkheid zag om een nieuwe klok voor zijn kerk te krijgen, ging hij, alle kritiek en twijfels ten spijt, persoonlijk op zoek naar de nodige fondsen. Hij stelde tot zijn grote verwondering vast dat hij vrij vlug over het volledige bedrag kon beschikken en dat de mildste giften van niet praktiserende parochianen afkomstig waren. Deze laatsten hadden er trouwens op gestaan om hun bijdrage persoonlijk aan 'Mijnheer Pastoor' te overhandigen. "Met de rest" hadden ze namelijk "niets te maken". Zijn klok werd dan ook tijdig op 23 maart 1952 door de hulpbisschop Monseigneur Suenens plechtig gewijd. Pastoor Verlinden overleed namelijk op 3 maart 1953, vijfenzeftig jaar oud, en werd door zijn parochianen op een passende ereplaats op hun gemeentelijk kerkhof begraven.

E.H. Thijs

Pastoor Verlinden werd opgevolgd door E.H. Karel Thijs (1953-1955). Pastoor Thijs was blijkbaar een fervente aanhanger van de kunststrekking van de 'Klare Lijn'. Of was het eerder van de 'Klare Kijk'? Hij liet in elk geval onmiddellijk zijn kerk volledig herschilderen, schafte zich nieuwe kerkstoelen aan en hield in zijn bedehuis een ware beeldenstorm met de verwijdering van allerlei ouderwetse lusters en van de meeste gepolychromeerde plaasteren heiligenbeelden. Toen de geruchten over een eventuele oprichting van een nieuwe parochie in Oppem de ronde deden, trok pastoor Thijs hieruit vlug de passende conclusies. Hij was van oordeel dat, nadat in 1948 met de oprichting van de Sint-Jozefsparochie in de wijk Schone Lucht het territorium en patrimonium van de Sint-Pietersparochie

E.H. Verlinden.

van Wezembeek reeds fors was afgeslankt, dit nogmaals het geval zou zijn met de oprichting van alweer een nieuwe parochie. De nog resterende inkomsten als pastoor zouden hierdoor worden gehalveerd. Hij diende in 1955 zijn ontslag als pastoor in Wezembeek in en vroeg en kreeg zijn overplaatsing naar Dworp.

E.H. Van der Hoeven

Zijn opvolgers waren E.H. Pieter Leonard Van der Hoeven (1955-1974) en E.H. Karel Schoukens (1974-1993). Beiden waren priesters van het Heilig Hart van Tervuren en oud-missionarissen. De ziekelijke pastoor Van der Hoeven had als oud-missionaris (Congo 1937-1947) een grondige hekel aan elke vorm van formalisme, maar kon zich vooral ergeren

aan de chagrijnige hebzucht van zijn parochianen. Hij aarzelde dan ook niet om op een bepaald ogenblik, blijkbaar in navolging van Christus in de tempel, de opbrengst van zijn zondagse collecte uitgebreid (d.w.z. tot op de vooroorlogse cent en verloren knop na) in het parochieblad te laten verschijnen en hem vervolgens voor de voeten van de milde schenkers uit te strooien. Pastoor Van der Hoeven ergerde zich ook aan de systematische telatkomers in zijn hoogmis. Zo bleef op een bepaald moment de kerkdeur voor de nochtans doorgaans sympathieke Philippe de Burbure de Wesembeek, ondanks diens luidruchtige aanroeping van alle heiligen in het Frans en diens hardnekkig gebons en gebeuk op het kerkelijk onroerend goed, onverbiddelijk gesloten. Volgens pastoor Van der Hoeven “had hij maar moeten doen zoals iedereen: op tijd komen”.

E.H. Schoukens

Pastoor Karel Schoukens had in 1974 al een bewogen leven achter de rug. Als missionaris in Belgisch Congo (1955-1964) was hij tijdens de bloedige onlusten in Kisangani in oktober 1964 het slachtoffer geworden van een urenlange schijnexecutie door een vuurpeloton en had hij als onderpastoor in Kortenberg (1968-1974) bij een zwaar motorongeval blijvende letsels opgelopen. Tijdens de laatste jaren van zijn ambtstermijn stemde pastoor Schoukens na lang aarzelen uiteindelijk in met de viering van een Franstalige zondagsmis in zijn parochiekerk. Met deze beslissing kwam hij tegemoet aan een reeds lang geformuleerde vraag van Franstalige, meestal van buiten de parochie afkomstige, kerkgangers voor een viering in hun taal, die zou voorgegaan worden door een celebrant vreemd aan de gemeente. Dit ongelukkig initiatief van pastoor Schoukens, dat hem ingegeven werd door derden, bleek achteraf de rechtstreekse aanleiding te zijn tot ernstige communautaire spanningen binnen de parochiegemeenschap van Sint-Pieter, met als triest hoogtepunt de uiteindelijke afzetting van de toenmalige Vlaamsgezinde en flamboyante pastoor Jos Verstraeten (1995-2002) door Mechelen.

Michel Spreutels

Pastoor Verlinden met Annie en Gitta Weiss.

Pastoor Verlinden in de processie op de Mechelsesteenweg (1952).

Een paar schaatsen als babysit

Een gesprek met voormalig topschaatsster Joan Haanappel

Voormalig topschaatsster Joan Haanappel woont al twaalf jaar in Wezembeek-Oppem, maar ze is vooral bij onze noorderburen een icoon. Joan vormt samen met Sjoukje Dijkstra een apart hoofdstuk in de schaatsgeschiedenis van Nederland. Sinds ze als juryvoorzitter aantrad in het Belgisch-Nederlandse televisieprogramma 'Dancing on Ice', geniet ze ook in Vlaanderen de nodige bekendheid.

Frivool schaatsen

Joan Haanappel stond al heel jong op de schaatsen, en dat zou later haar toekomst bepalen. “Mijn ouders schaatsen graag en ze namen me vaak mee naar de indoor ijsbaan. Volgens mij dachten ze: laten we een paar schaatsen kopen voor Joan, dan hoeven we geen babysit te zoeken.” Schaatsen werd dus al gauw een tweede natuur, maar het was niet echt haar meisjesdroom om kunstrijdster te worden. “Toen ik begon te schaatsen, was het kunstrijden een onbekende sport. In Nederland werd wel veel geschaatst, maar dat was vooral hardrijden of schaatsen op

het kanaal. Wat ik deed, werd toen al lachend ‘frivool’ schaatsen genoemd.” Toch brachten Joan Haanappel en Sjoukje Dijkstra, Joans grootste concurrente én hartsvriendin, Nederland een halve eeuw geleden in de ban van het kunstschaatsen. De twee schaatstalenten reden zich gracieus een weg naar de internationale top op het ogenblik dat de televisie zijn intrede deed in de huiskamer. Kunst-schaatsen werd een heuse hype en Joan en Sjoukje genoten een ongeziene populariteit. “Sjoukje en ik hebben onze sport bekend en heel populair gemaakt in Nederland. Vooral Sjoukje dan, want zij

is Olympisch kampioene geworden in 1964. Ik heb het op de Spelen nooit verder geschopt dan de vijfde plaats. We hoorden allebei tot de Europese top op het moment dat de televisie opkwam als nieuw medium, wat de populariteit van onze sport een flinke duw gaf. Dat was een gelukkige samenloop van omstandigheden.”

Een echt raspaard

Joan heeft ongeveer acht jaar geschaatst als internationaal kunstrijdster. Ze werd vijf keer nationaal kampioene van Nederland en behoorde al die jaren tot de

Europese top. Zo'n carrière is enkel weggelegd voor atleten met een ijzeren discipline. "Als schoolkind moest ik vier tot vijf uur per dag trainen en daarnaast gewoon school lopen, wat toch wel bijzonder veel discipline vergde. Als jonge vrouw moest ik ook veel feestjes aan mij laten voorbijgaan. Als topatleet leef je immers in functie van je sport, ook al konden we er op dat moment zelf niet van leven. Nu kan je met kunstrijden op hoog niveau je brood verdienen, maar dat was bij ons niet het geval."

Na acht jaar voor jury's te hebben geschaatst, werd Joan professionele kunstrijdster: ze werd de eerste soliste bij Holiday On Ice. "Dat was meer iets voor mij dan al die wedstrijden. Ik ben namelijk een heel nerveus type, een echt raspaard. En net die zenuwen hebben me op de cruciale momenten belet om op mijn hoogste niveau te schaatsen. Daardoor heb ik de grote internationale titels aan mijn neus voorbij zien gaan."

Streng juryvoorzitter

Ook na haar carrière bij Holiday On Ice, bleef Joan actief in de schaatssport, maar

dan als televisiecommentator bij schaatswedstrijden. Sinds twee jaar is Joan Haanappel ook van dichtbij betrokken bij de hervormingen van haar sport in Nederland. "We zijn het kunstrijden helemaal aan het vernieuwen. Vooral aan het professionaliseren, want dat was dringend nodig. Vorige maand ben ik bovendien gekozen als lid van het algemeen bestuur van de KNSB, de Koninklijke Nederlandse Schaatsenrijdersbond. Dat is een hele belangrijke sportbond in Nederland, want hard-schaatsen is daar een nationale sport. Maar kunstrijden wordt er stiefmoederlijk behandeld. Dat iemand uit mijn discipline in de KNSB zetelt, is dan ook een echte primeur. En dat terwijl de bond al 125 jaar bestaat."

Dankzij haar medewerking aan het televisieprogramma 'Dancing on Ice' geniet Joan nu ook bekendheid in Vlaanderen. "Dat heeft al tot grappige situaties geleid in de lokale supermarkt. Ik kom daar al jaar en dag over de vloer, maar toen dat programma liep, kreeg ik opeens allerlei opmerkingen. De meeste mensen vonden me te streng als juryvoor-

zitter."

Joan blijft een bezige bij. Ze pendelt voortdurend tussen Nederland en België. Dat ze daardoor zo veel tijd in de auto doorbrengt, vindt Joan minder leuk. Maar ze denkt er niet aan om Wezembeek-Oppem te verlaten. "Ik ben nu al meer dan 20 jaar uit Nederland weg. Ik heb eerst een drietal jaar in Australië gewoond, het geboorteland van mijn echtgenoot. Daarna zijn we naar Engeland verhuisd en twaalf jaar geleden zijn we in Wezembeek-Oppem beland. We hebben dit huis gevonden na een lange zoektocht. We wilden niet te ver van de stad wonen, maar toch in een rustige en groene omgeving. En dit huis is ideaal. Mijn man en ik hebben het hier ontzettend naar onze zin."

Klaartje Van Rompaey

Joan Haanappel: "De zenuwen hebben mij op de cruciale momenten belet op het allerhoogste niveau te schaatsen".

Mosselen

KSC Sprint

zaterdag 13 en zondag
14 januari - 12.00 uur
GC de Kam

Na nieuwjaar organiseren wij naar
jaarlijkse gewoonte onze tweedaagse
mosselkermis.

Omdat het café en clublokaal 'IO Vivat'
nog steeds gesloten is wegens verbou-
wingswerken, zal de mosselkermis dit jaar
plaatsvinden in GC de Kam. Er is ook een
mooie tombola ten bate van de jaarlijkse
wielerwedstrijden die wij organiseren.
Op 6 mei 2007 zal het kampioenschap
van Vlaams-Brabant voor elite zonder
contract en beloften plaatsvinden.
Zoals ieder jaar hopen wij vele mensen te
mogen ontvangen die een lekkere portie
mosselen lusten. Tot dan!

OLCO

Oud Leiding Chiro Oppem dankt jullie
langs deze weg in naam van zuster
Lucienne en haar weeskinderen en
kansarme kinderen voor alle milde giften
die werden gegeven tijdens de foto- en
filmreportage over Patagonia, El fin del
Mundo. Deze gezellige avond bracht
maar liefst 535 euro op, die integraal
werden overgemaakt aan het weeshuis-
project van zuster Lucienne in Chillan,
Chili.

Chiro Berkenbloesem feest!

zaterdag 3 februari -
17.30 uur
Gemeentelijke feestzaal

Op zaterdag 3 februari viert Chiro
Berkenbloesem feest! Wij nodigen jullie
allemaal uit voor een lekkere portie
mosselen (natuur-room-witte wijn) of
vol-au-vent in de gemeentelijke feestzaal
en dit vanaf 17.30 uur. Later op de avond
strijden onze leden voor de overwinning
op onze jaarlijkse playbackwedstrijd.
Ambiance verzekerd!

Inschrijven kan bij Jolijn Bosseloo op het
nummer 0499-07 91 55 of per mail via
chiroberkenbloesem@pandora.be

Dokters van wacht

- van 01/01 7.00 uur tot 02/01 7.00 uur

Dr. Vande Wal
Kon. Astridlaan 273
1950 Kraainem
02-731 06 99

- 05/01

Dr. Moyersoen
Sint-Pancriatuslaan 19 bus 13
1950 Kraainem
02-725 56 45

- 06/01

Dr. Moyersoen
Sint-Pancriatuslaan 19 bus 13
1950 Kraainem
02-725 56 45

- 07/01

Dr. R. De Ryck
Potaardestraat 68
1950 Kraainem
02-731 61 80

- 12/01

Dr. Van Belle
Bommaertlaan 6
1950 Kraainem
02-731 12 93

- 13/01

Dr. Van Belle
Bommaertlaan 6
1950 Kraainem
02-731 12 93

- 14/01

Dr. Provoost
Kon. Astridlaan 335
1950 Kraainem
02-731 58 50

- 19/01

Dr. Mortier
Vosberg 22
1970 Wezembeek-Oppem
02-721 01 84

- 20/01

Dr. Mortier
Vosberg 22
1970 Wezembeek-Oppem
02-721 01 84

- 21/01

Dr. Pas
de Burburelaan 38
1970 Wezembeek-Oppem
02-731 30 30

- 26/01

Dr. Walraet
Pachthofdreef 36
1970 Wezembeek-Oppem
02-784 20 40

- 27/01

Dr. De Ruyck
Pleinlaan 57
1970 Wezembeek-Oppem
02-731 55 99

- 28/01

Dr. Vande Wal
Wijngaardlaan 1
1970 Wezembeek-Oppem
02-731 40 73

- 02/02

Dr. Mortier
Vosberg 22
1970 Wezembeek-Oppem
02-721 01 84

- 03/02

Dr. Gobbers
't Veldeke 2
1970 Wezembeek-Oppem
02-731 16 00

Apothekers van wacht

- van 01/01 tot 05/01 :

Apotheker Philips
Waalsebaan 62
3080 Tervuren
02-767 44 32

- van 05/01 tot 12/01:

Apotheker Niclaes
Moorselstraat 320
3080 Tervuren
02-76758 16

- van 12/01 tot 19/01:

Apotheker Jansen-Ceuppens
Lange Eikstraat 8
1970 Wezembeek-Oppem
02-731 89 40

- van 19/01 tot 26/01:

Apotheker Van Meerbeek-Picard
Mechelsesteenweg 158
1933 Sterrebeek
02-731 62 91

- van 26/01 tot 02/02

Apotheker De Moor
Dorpsstraat 514
3061 Leefdaal
02-767 44 38

Apotheker Van Eygen
Leuvensesteenweg 210
1932 Sint-Stevens-Woluwe
02-720 02 31

't Arsenaal brengt leven in de garage

Een gesprek met actrice Hilde Van Haesendonck

In GC de Kam is in januari een voorstelling te zien van de Mechelse theatergroep 't Arsenaal over het wel en wee in een oude autogarage. De garage belooft een amusante familievoorstelling te worden en werd alvast goedgekeurd door een zaal vol garagisten.

Eerst dit: vanuit 't Arsenaal in Mechelen (vroeger het Mechels Miniatuurtheater of MMT) kwam onlangs het bericht dat er plannen bestaan om het toneelstuk dat Jan Matterede destijds bij de populaire televisiereeks 'De collega's' schreef, opnieuw op te voeren. Een reeks jonge acteurs gaan de rollen van legendarische personages als Betty Bossé, Gilbert Van Hie, Bonaventuur Verastenhoven en Philemon Persez vertolken. Rollen die vroeger gestalte werden gegeven door eminente MMT-leden als de broers Verreth en Tuur De Weerd.

In afwachting komen enkele andere vaste waarden van 't Arsenaal naar Wezembeek-Oppem met een gloednieuwe productie waar ook mee te lachen valt.

Garage als microkosmos

Jos Geens, Theo Hijzen, Luc Springuel en Hilde Van Haesendonck zijn al meer dan 25 jaar aan de slag in Mechelen en vormen dus de vertrouwde kern van het gezelschap. Omdat in het gebouw aan de Hanswijkstraat, waar 't Arsenaal onderdak vindt, vroeger een autogarage gevestigd was, kwamen zij op het idee om een stuk te maken over de handel en wandel in zo'n autoherstelplaats uit vervlogen tijden.

Actrice Hilde Van Haesendonck: "We maken deze productie met regisseur Ted Keijser. Die man woont in Padua in Italië, komt uit de comedia dell'arte en de circuswereld, en heeft ook een mime-opleiding gevolgd aan de school van Jacques Lecoq in Parijs. De mensen mogen dus een avond verwachten waarin muziek een belangrijke rol speelt en waarin het visuele primeert op de tekst. Net zoals in de voorstelling De Koers over wielrennerij, die we twee jaar geleden met Keijser gemaakt hebben. Toen hij daarvoor bij ons in huis was, merkte hij op dat een van de ruimtes in ons gebouw veel weg had van een garage. Waarop wij hem konden vertellen dat het ook echt een garage was geweest. Garage Hanswijk was hier gevestigd tot de Tweede Wereldoorlog, toen ze gebombardeerd werd. De naam 'Garage Hanswijk' is trouwens tot op de dag van vandaag in gebruik door een Renaultgarage in Mechelen. De uitbater

daarvan is ondertussen al komen kijken."

't Arsenaal ging tijdens de repetities op een speciale manier te werk. Van Haesendonck: "Op basis van improvisaties hebben we de garage van vroeger bekeken als een wereld in een notendop. Nu wordt in zo'n autogarage alles goed georganiseerd met de hulp van de computer, maar vroeger was het nog meer een ontmoetingsplaats, waar iedereen binnen en buiten liep. Keijser heeft in Italië nog zo'n garage gevonden, waar hij alles een weekje heeft gevolgd. Je hebt in ons stuk de garagist (gespeeld door Jos Geens) en nog een hele reeks andere personages: de loopjongen, de vrouw die zozegd niets van mechaniek kent, de dorpsidiot die wat rondhangt en wat over techniek mijmert... Die personages spelen we allemaal zonder veel woorden. Eigenlijk met halve woorden, die moeten volstaan opdat de mensen toch onmiddellijk zouden weten waarover het gaat en de rest zelf kunnen invullen."

Kinderspel

Helemaal realistisch wordt het spel dus niet. "Het gaat zelfs naar het absurde toe. Decorontwerpster en vormgeefster Laura de Josselin de Jong heeft ons daarbij veel geholpen. Ze heeft een mooi decor gemaakt en alle machine-rie die we gebruiken, komt uit haar verbeel-

ding. Ik ga niet op voorhand vertellen hoe dat er allemaal uitziet, want dat moeten de mensen maar zelf komen ontdekken. Ook bij De Koers stonden er geen echte fietsen op de scène. Toen gingen we op houten schragen zitten, wat meteen een komisch effect gaf. Nu hebben we ook geen echte auto's op de scène, maar de mensen zullen wel de voertuigen herkennen. En de geluiden die ze maken, produceren we zelf. We spelen eigenlijk 'garage', zoals kinderen dat thuis op een ernstige manier naspelen."

"We vertellen geen ingewikkeld verhaal. Het gaat hem vooral om het amusement. Het belangrijkste is dat de mensen eens onderuit kunnen zakken in hun stoel en alles op zich kunnen laten afkomen. We hebben net de première achter de rug en ik moet zeggen dat er toch geregeld hilariteit heerst in de zaal. Mensen vinden het blijkbaar een heel vrolijke voorstelling. Zelfs de garagisten uit Italië die zijn komen kijken, genoten ervan. En straks zit de zaal vol garagisten, want de vereniging voor garagehouders heeft al een voorstelling afgehuurd."

Michaël Bellon

't Arsenaal speelt 'De Garage' op vrijdag 19 januari om 20.00 uur in GC de Kam.

Monique Pétré

Kam Kiest voor Kunst
januari

Monique Pétré is lid van het schilderscollectief 'Fouzak' van Tervuren. Zij heeft 4 jaar aan het BKO in Overijse en 2 jaar aan het RHOK in Etterbeek gestudeerd. Haar werken bestaan voornamelijk uit olieverf op doek. Zij exposeerde reeds in de kerk van Moorsel en de Culturele centra van Meise en Tervuren.

In de cafetaria van GC de Kam

Toegang: gratis

The devil wears Prada

Do 11-01

film

Miranda Priestly is de door allen gevreesde en oppermachtige koningin van de mode. Haar humeurwisselingen maken of kraken carrières. Miranda wil van Runway dé modebijbel van New York maken en niets of niemand zal haar tegenhouden. Haar nieuwe assistente Andrea Barnes probeert zich staande te houden, terwijl haar onmogelijk veeleisende bazin bevel na bevel op haar afvuurt...

Regie: David Frankel. Met: Meryl Streep, Anne Hathaway, Emily Blunt. Originele versie, tweetalige ondertiteling, 110 min.

20.00 uur - GC de Kam

tickets: 3 euro (kassa), filmpas: 10 euro
voor 5 films

't Arsenaal

De Garage

Vr 19-01

theater

De Garage geeft een licht absurdistische, maar bijzonder grappige kijk op het garagebedrijf zoals het eens was en hier en daar nog steeds is. De buurtwinkel voor olie en benzine, de wijkdokter voor het voertuig met klachten, de werkplaats voor de chroompoetser, de hangplek voor de gepassioneerde snelheidsduivel. Stoutmoedig gezegd: De Garage is de wereld in een olierol.

Regie: Ted Keijser. Spel: Jos Geens, Hilde Van Haesendonck, Theo Hijzen en Luc Springuel.

20.00 uur - GC de Kam

tickets: 11 euro (kassa), 9 euro (vvk),
7 euro (abo)

Jean-Marie Aerts, Filip Casteels, Kris De Bruyne, Vévé 'Shake' Mazimpaka, Patrick Riguelle en Henri Ylen Tone-Clusters

Za 27-01

muziek

Samen met Jean-Marie Aerts, Patrick Riguelle, Henri Ylen en Filip Casteels blikt Kris De Bruyne onlangs zijn zeventiende album in, het voortreffelijke 'Westende Songs'. Een onverwacht gevolg van deze samenwerking is dat het vijftal

besloten heeft om ook concertgewijs de handen in elkaar te slaan. Bovendien werd Vévé 'Shake' Mazimpaka van La Fille d' Ernest bereid gevonden om de bende te komen vervoegen.

In het programma 'Tone-Clusters' doet elk van hen een greep uit zijn lievelingssongs, al dan niet eigen repertoire. Het resultaat is een kippenvelprogramma over geboorte, liefde, kunst & dood, over verlangen, vriendschap & respect. Al mag er regelmatig ook al eens gelachen worden.

20.00 uur - GC de Kam

tickets: 15 euro (kassa), 13 euro (vvk), 11 euro (abo)

Gezocht: nieuwe leden voor de programmeringscommissie van GC de Kam

De Cultuurraad zoekt kandidaten voor de programmeringscommissie van GC de Kam. Deze commissie is o.a. bevoegd voor het uitwerken van een cultureel aanbod van het centrum en het ter beschikking stellen van infrastructuur aan plaatselijke Nederlandstalige verenigingen. Ze is bovendien een klankbord voor vzw 'de Rand' en reikt ideeën voor acties aan.

Kandidaten hebben bij voorkeur een

nauwe band met het verenigingsleven in onze gemeente. Belangstellenden kunnen meer informatie verkrijgen bij Ronald Cools, 02-731 81 76 of Marc Snoeck, 02-731 43 31 of per e-mail aan cultuurraad@wezembeek-oppem.info

Jouw gemotiveerde kandidatuur stuur je liefst voor 3 januari bij voorkeur naar dit e-mailadres.

Ronald Cools,
voorzitter Cultuurraad

Nederlands leren

Heb je een Engelstalige buurman die eigenlijk graag in het Nederlands met je wil praten? Of vinden de Franstalige ouders van een klasgenootje van je kind het vervelend dat ze niet in het Nederlands met de leerkracht kunnen spreken? Of versta je als anderstalige deze tekst wel, maar vind je dat je je kennis van het Nederlands nog eens moet opfrissen?

Allemaal goede redenen om je in te schrijven voor een taalcursus Nederlands in GC de Kam! Of om je anderstalige burens, collega's of vrienden aan te sporen dat te doen... Heb je de inschrijvingen

voor de lessen in september gemist, dan krijg je nu een nieuwe kans. In januari start het CVO Tervuren-Hoeilaart in GC de Kam met een nieuwe cursus voor beginners.

niveau 1

woensdag en vrijdag: 9.00-11.40 uur
Prijs: 44 euro, cursusmateriaal niet inbegrepen

Eerste les: woensdag 24 januari 2007
Tijdens de schoolvakanties is er geen les.
De cursus gaat van start als er minimum 15 cursisten zijn.

Inschrijven kan aan het onthaal van GC de Kam. Let op: van 23 december t.e.m. 2 januari is de Kam gesloten en dan is inschrijven dus ook niet mogelijk.

Je betaalt op de dag van je inschrijving cash of je kan het geld overschrijven. In het laatste geval moet het juiste bedrag wel binnen de vijf dagen na je inschrijving op de rekening van GC de Kam staan. Vergeet ook je identiteitskaart niet! De openingsuren van GC de Kam vind je op de laatste bladzijde van deze uitgekamd.

Meer informatie: info@dekam.be,
02-731 43 31 of karen.stals@derand.be,
02-456 97 85

Informatie over Nederlandse lessen voor beginners en gevorderden in de buurt:
0800-123 00 of info@infonl.be

"Wij streven naar meer leefkwaliteit voor iedereen in de Vlaamse rand"

Een gesprek met Eddy Frans en Luc Deconinck over tien jaar vzw 'de Rand'

"Ambassadeurs in eigen land", noemt algemeen directeur Eddy Frans de medewerkers van vzw 'de Rand'. Ambassadeurs met een missie, zo blijkt. "Wij moeten de uitdagingen van de Vlaamse rand aan heel Vlaanderen uitleggen. En wij moeten onze activiteiten op het terrein versterken."

Die uitdagingen zijn niet gering: een grote instroom van anderstaligen, een toenemende internationalisering en een Franstalige politieke elite die een aantal gemeenten van de Vlaamse rand wil inlijven bij Brussel, bovenop het algemene fenomeen van de vermindering van het klassieke verenigingsleven, en sinds kort in een aantal randgemeenten ook een toename van sociaal minder gegoeden. De rijke randgemeenten zijn de laatste jaren duidelijk van uitzicht en aanzien veranderd. Hoe bevorder je in zo'n context het plaatselijke gemeenschapsleven? Hoe vermijd je dat de Vlaamse rand één grote slaapstad van Brussel wordt? Hoe houd je de Vlaamse rand Vlaams?

Geen woorden maar daden op het terrein

"Met de oprichting van vzw 'de Rand' in 1997 sloeg de Vlaamse regering drie

vliegen in één klap", vertelt Eddy Frans. "De krachten van zes gemeenschapscentra werden gebundeld. Het Vlaamse verenigingsleven in de faciliteitengemeenten werd beter ondersteund. En we spelen sneller in op uitdagingen zoals de toenemende 'ontnederlandsing' en internationalisering van de Vlaamse rand. Gemeenschapsvorming en samenwerking vormen de basis van ons werk. In onze gemeenschapscentra kan iedereen terecht voor muziek, theater, taallessen en vorming. De plaatselijke verenigingen vinden er onderdak voor hun activiteiten. Maar het is nog net dat tikkeltje meer, want we streven er bewust naar om mensen samen te brengen. Dat levert mooie initiatieven, op zoals de 'Rand Revue', waaraan verschillende verenigingen uit de randgemeenten aan deelnamen of het project 'Steenwegen', waarbij we in een aantal

gemeenten met onze activiteiten letterlijk de straat op trokken."

"In de faciliteitengemeenten treedt vzw 'de Rand' ook 'corrigerend' op. De Franstalige gemeentebesturen in deze gemeenten doen niet wat ze moeten doen. Zo maken zij bijvoorbeeld geen jeugdplannen. Een bewuste strategie, omdat ze nog steeds niet aanvaarden dat hun gemeenten tot Vlaanderen behoren. Plaatselijke jeugdverenigingen zouden heel wat geld mislopen, mocht vzw 'de Rand' op dit vlak niet corrigerend optreden."

Open, positief en constructief

"Vzw 'de Rand' spreekt alle mensen aan om positief mee te werken aan een goede samenleving in de Vlaamse rand", vult voorzitter Luc Deconinck aan. "We doen dat op een open, bewuste, constructieve en uitnodigende manier, niet op een agres-

Luc Deconinck: "Wij vragen aan Franstaligen en anderstaligen zich goed te integreren in de streek waar ze wonen of werken. Taal is daarbij een belangrijke factor."

Eddy Frans: "Gemeenschapsvorming en samenwerking vormen de basis van ons werk."

sieve. Dat is niet altijd makkelijk en vergt tijd. Wij vragen aan Franstaligen en anderstaligen zich goed te integreren in de streek waar ze wonen of werken. Wij hameren op wederzijds respect tussen Vlamingen en Franstaligen. Dat komt iedereen ten goede. En ja, taal is daarbij een belangrijke factor. Als je de taal van de streek kent, toon je respect voor de mensen van die streek en begrijp je niet alleen alle paperassen, maar heb je bovendien ook meer mogelijkheden om werk te vinden en je te ontspannen. Steeds meer Franstaligen en anderstaligen begrijpen dat en leren Nederlands. Steeds meer wordt er gesproken van 'Vlaamse rand' in plaats van de 'périphérie'. Vzw 'de Rand' is dus zeker géén machine van verplichte vernederlandsing, zoals Franstalige politici het al eens voorstellen."

Belangrijkste verwezenlijkingen vzw 'de Rand'

Eddy Frans: "In tien jaar tijd hebben we onze gemeenschapscentra professioneel uitgebouwd. Ze zorgen mee voor een positieve uitstraling van het sociaal-culturele leven in Vlaams-Brabant en mogen gezien worden naast de andere culturele centra. Ten tweede bouwen we het 'regiogevoel' uit met RandKrant, ons maandblad voor de bevolking van de Vlaamse rand. Ten derde moedigen we gemeenten aan om een consequent onthaalbeleid te voeren. Ten vierde is vzw 'de Rand' in Vlaanderen de eerste geweest om evenementen voor internationalen te organiseren. Ik denk aan Speakers' Corner, een lezingenreeks waarin prominente Vlaamse sprekers hun visie komen toelichten voor een internationaal publiek."

"Of we goed bezig zijn? Moeilijk te zeggen, want onze activiteiten kan je niet zomaar afmeten in enkele statistieken. We merken wel dat onze open en constructieve manier van werken aanslaat en gewaardeerd wordt", aldus Luc Deconinck. "De komende jaren wordt onze 'taalpromotie' verder uitgebouwd. Via allerlei acties zullen we de Nederlandse taal nog meer promoten. We vullen het aanbod van de taallessen aan, we moedigen mensen aan om onze taal te oefenen bij de handelaars, we helpen speelpleinen en sportclubs bij het gebruik van het Nederlands, ..."

Een fotoboek

"Naar aanleiding van '10 jaar vzw 'de Rand'' hebben we een fotoboek samengesteld. Dat boek brengt de Vlaamse rand op een andere manier onder de aandacht. De luchtfoto's zullen de mensen overtuigen van de pracht van deze streek. Dit fotoboek laat een attractieve rand zien, niet de rand als 'communautair probleem', zoals het te dikwijls wordt voorgesteld. Vergelijk het met het kunstenproject 'Beaufort', waardoor veel mensen de kust anders zijn gaan bekijken", verduidelijkt Eddy Frans.

Luc Deconinck: "Onze aandacht voor de inhoud vermindert niet. Onze boodschap blijft dezelfde. Wie hier komt wonen, moet weten dat hij in Vlaanderen woont. Met alle consequenties. Wie de spelregels van onze federale staat aanvaardt, ontvangen we met open armen. Wij zullen de mensen blijven stimuleren om Nederlands te leren. Dat is de beste manier om zich te integreren." "We mogen zeker niet in de val trappen van de negatieve slogans, zoals zo dikwijls gebeurt in communautaire discussies. Nee, overtuig de mensen op een vriendelijke, opbouwende manier. Dat is een werk van lange adem, maar het werkt. De verkiezingsuitslagen in de faciliteitengemeenten, waar radicale Franstaligen fors hebben gewonnen, mogen ons niet negatief inspireren. We blijven onze hand uitsteken naar alle Franstaligen en anderstaligen. Het is aan hen om daar even positief op te reageren", besluit Eddy Frans.

Geert Selleslach

INHOUD

UIT DE GEMEENTE 2-5 Twee nieuwe gezichten in de gemeenteraad / 4-5 Het vroegere dorpsleven: van metsers en plekkers / 8-9 Schaatskampioene Joan Haanappel

VERENIGINGSNIEUWS 10 KSC Sprint - OLCO - Chiro Berkenbloesem / 16 Activiteitenkalender

DE KAM 11 Theatergroep 't Arsenaal met Garage in GC de Kam / 12-13 Programma

RAND-NIEUWS 14-15 Vzw 'de Rand' viert tienjarig bestaan

UITGEKAMD is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Kam en vzw 'de Rand'. Uitgekamd komt tot stand met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

REDACTIE

Louis Declerck, Ghislaine Duerinckx, Jan Pollaris, Marc Snoeck, Michel Spreutels, Frank Vandendael, Krist Vandervorst, Jan Walraet

EINDREDACTIE

Geert Selleslach
Kaasmarkt 75, 1780 Wommel
02-456 97 98
geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Kam
Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem
02-731 43 31
info@dekam.be
www.dekam.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Marc Snoeck
Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem

VOOR INFO, TICKETS EN RESERVERINGEN

kan je terecht op het secretariaat maandag tot en met vrijdag: 9.00-12.00 uur en 13.00-17.00 uur, zaterdag: 9.00-12.00 uur (tijdens de schoolvakanties op zaterdag gesloten), tel. 02-731 43 31, e-mail: info@dekam.be, website: www.dekam.be rek.nr. 091-0113608-50, gelieve bij een overschrijving steeds je naam en de voorstelling te vermelden

Activiteitenkalender

WANNEER	WIE/WAT	WAAR	INFO
JANUARI			
6	19.30 KWB Driekoningenfeest	GC de Kam	02-731 05 73
13	12.00 SC Sprint Mosselkermis	GC de Kam	02-305 89 42
14	12.00 SC Sprint Mosselkermis	GC de Kam	02-305 89 42
20	20.15 vzw 'De Fourire' Opvoering: Van Damme et alors...	GC de Kam	02-731 43 31
22	19.30 KAV Bloemschikken	GC de Kam	02-731 48 79
24	20.00 Gezinsbond Bloemschikken	GC de Kam	02-731 97 80
25	13.00 Gezinsbond Bloemschikken	GC de Kam	02-731 97 80
26	20.00 KWB Koken met trappist	GC de Kam	02-731 05 73
26	20.00 Vermeulenfonds Start van het nieuwe jaar met muziek en woord	GC de Kam	02-782 08 89
29	20.00 Gezinsbond Bloemschikken	GC de Kam	02-731 97 80
FEBRUARI			
2	14.00 OKRA Lichtmis	GC de Kam	02-784 32 96
3	17.30 Chiro Berkenbloesem Vosbergleute	Gem. feestzaal	0499-07 91 55
3	20.00 Kam Klub Freepodium	GC de Kam	02-731 43 31
5	19.30 KAV Bloemschikken	GC de Kam	02-731 48 79
9	20.00 GC de Kam i.s.m. Cultuurraad Miek & Roel	GC de Kam	02-731 43 31

Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor februari 2007 bekend willen maken, kunnen voor 11 januari 2007 een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van GC de Kam.

Wekelijkse activiteiten

Maandag	20.00	Fit & Gezond Dames	Turnen	GC de Kam	02-731 83 30
Maandag	21.00	Aerobics	Total Body Condition	Sporthal	02-731 75 71
Woensdag	20.00	WOBAD	Badminton volwassenen	Sporthal	02-731 54 84
Woensdag	20.00	Jeugdhuis Merlijn	info@merlijn.be		
Woensdag	20.30	Aerobics	Step	Sporthal	02-731 87 81
Donderdag	20.00	Fit & Gezond Heren	Turnen	Duitse school	02-767 01 01
Donderdag	20.30	Zanggroep Non Troppo	Repetitie	GC de Kam	02-305 06 07
Vrijdag	20.00	Jeugdhuis Merlijn			info@merlijn.be
Zaterdag	10.00 tot 12.00	Stripbib Maddox in Jeugdhuis Merlijn			
Zondag	19.00	WOBAD	Badminton volwassenen	Sporthal	02-731 54 84